

Chương 74: Cũng nên tính toán cho mình

Sau khi bữa tiệc gia đình kết thúc, Lâm Yên đưa mẹ trở về trước.

Lúc đầu bởi vì ông ngoại gọi bọn họ trở về ăn cơm, tâm trạng của mẹ khó được cũng không tệ lắm, nhưng không ngờ lại kết thúc ồn ào thành như vậy, trên đường trở về vẫn luôn hôn bay phách lạc, im lặng không nói gì.

Lâm Yên hiểu rất rõ, mấy năm nay mẹ vẫn luôn đều ôm tất cả trách nhiệm ở trên người mình, gân như buồn bực thành bệnh. Nếu cứ tiếp tục như vậy, cô chỉ sợ thân thể và tinh thần của mẹ đều sẽ càng ngày càng kém.

Cô nghĩ rất nhiều phương pháp muốn dời đi sự chú ý của mẹ, chỉ tiếc khúc mắc của mẹ quá sâu.....

Lúc trước khi mẹ và Lâm Dục Thông ly hôn, tòa án phán mẹ được một phần bồi thường ly hôn cùng một căn nhà.

Nhưng sau đó bởi vì cậu cả uống rượu cả ngày gây chuyện, chọc phải một cậu ấm con nhà giàu ở đế đô, bị người ta kiện ngôi tù, một khi cậu cả thật sự ngôi tù, như vậy sau khi ra ngoài cả đời cũng sẽ hủy hoại.

Mẹ vì cứu cậu cả ra ngoài, chỉ có thể từ bỏ bồi thường ly hôn làm điều kiện đi câu Lâm Dục Thông hỗ trợ. Bao gồm một căn nhà ở nội thành đế đô lúc ấy Lâm Dục Thông đã hứa hẹn, cũng biến thành cao ốc

trùm mên ở vùng ngoại thành xa xôi.

Xong việc, cậu cả không có chút nào biết ơn, ngược lại trút cơn giận của mình bị người chính ngôi tù lên người của mẹ.

Sau khi xe chạy đến nơi, Lâm Yên kéo cánh tay mẹ, vừa đi liền mở miệng an ủi.

“Mẹ, những lời nói của cậu cả, mẹ đừng để ở trong lòng, không cần luôn dùng sai lầm của người khác trừng phạt bản thân mình, mẹ đã làm đủ tốt, cũng đừng luôn cảm thấy thiếu sót với con, con cũng đã là người trưởng thành rồi, tự mình sẽ chăm sóc tốt cho mình, về phần Thư Nhã, hiện tại cô đi theo ba, cuộc sống không tồi, mẹ càng không cần lo lắng.....”

Lâm Yên dừng một chút, tiếp tục thử thăm dò mở miệng khuyên nhủ: “Mẹ, mẹ thật sự nên vì bản thân mình tính toán kỹ một chút, mẹ còn trẻ, chẳng qua chỉ thất bại hôn nhân một lần mà thôi, chẳng lẽ chuẩn bị nửa đời sau cứ vẫn luôn sống như vậy sao?”

Lâm Yên cũng như ngày thường, an ủi mẹ rất nhiều, nhưng chỉ sợ hiệu quả cũng cực nhỏ.

Mẹ vẫn luôn đắm chìm trong áy náy ở quá khứ, quãng đời còn lại chỉ còn có hai chữ “Chuộc tội”, hoàn toàn không có suy xét một chút cho bản thân mình.....

Ngày xưa được nuông chiều từ bé như vậy, thiên kim tiêu thụ tâm cao khí ngạo, cứng rắn bị cuộc sống mài giũa thành một cái xác không có linh hồn.

“Tiểu Yên, đừng lo lắng, mẹ không sao, mấy năm nay, mẹ sớm đã thành thói quen, không đến mức một chút lời nói đều không chịu nổi, huống chi cậu cả của con nói cũng không sai..... Chính xác là lỗi của mẹ.....”

Ôi, quả nhiên.....

Nghe mẹ nói như vậy, Lâm Yên vẻ mặt bất đắc dĩ, đang muốn mở miệng nói chuyện, đột nhiên nhìn thấy dưới lầu ngừng một chiếc xe thương vụ màu xám xanh quen thuộc.

Các cô mới vừa đi tới gần, cửa xe mở ra, từ trong xe đi ra một người đàn ông trung niên mặc tây trang mang giày da. Lúc người đàn ông đi đến dưới đèn đường, Lâm Yên lập tức nhận ra người tới: “Chú Tạ?”

“Tiểu Yên.....” Người đàn ông trung niên vội bước nhanh đi tới, chào hỏi, khi nhìn về phía Hạ Mộ Vân bên cạnh Lâm Yên, thân sắc gần như hơi có chút cẩn thận, ngay cả giọng cũng thả nhẹ, “Mộ Vân..... Các người đã trở lại.....”

Lâm Yên cười nói, “Chú Tạ, đã trẽ thế này, sao chú lại tới đây?”

Người đàn ông trung niên này tên Tạ Tranh, là CEO của tập đoàn Tạ thị hiện tại chạm tay là bóng, bạn học đại học của mẹ, cùng tuổi với mẹ, chẳng qua chăm sóc không tới, cũng không thấy già, nhìn ra được lúc tuổi trẻ chỉ sợ cũng là nhân vật hotboy phong vân trong trường, hơn nữa thân phận địa vị hiện tại của hắn, thả ra vẫn có thể mê đảo một đám cô gái xinh đẹp trẻ tuổi.

Grasachinhho.com